

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینۀ ایران

فرستنده: روابط خارجی حزب کار ایران (توفان)

۱۱/۰۲/۱۱

زنده باد انقلاب بهمن ۵۷!

باردیگر سالگرد انقلاب شکوهمند بهمن ۵۷ که تومار رژیم ننگین و سرسپرده خاندان پهلوی را درهم پیچید ، فرامیرسد. سالگرد انقلابی که نه به خاطر اسلام بلکه برای آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی بود. مردم قهرمان ایران به صورت ملیونی به خیابانها ریختند تا به این آرزوهای خود تحقق بخشند. انگیزه جانفشانی مردم، زندگی بهتر در این دنیا و نه آسایش در بهشت دروغین روحانیت اسلامی در ایران بود. زمان لازم بود تا مضمون واقعی این انقلاب گل کند و آنچه در ریشه جنبش نهفته بود بیرون زند. اسلام شکست خود را در مصاف با آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی تجربه میکند. روحانیت مرتجع همراه با سلطنت طلبان طلبکار و بی شرم که مدعی بودند و هستند که در ایران هم دموکراسی و آزادی وجود داشته و هم استقلال و عدالت اجتماعی، فوراً ماهیت این

انقلاب را اسلامی ارزیابی کرده و نام انقلاب اسلامی را بر آن نهادند. تا چنین جلوه دهند که مردم برای تحفه ای نظیر اسلام، انقلاب کرده بودند.

مردم میخواستند درسرنوشت خودنقش داشته باشند و نه اینکه شاه شاهان به عنوان یک دیکتاتور و مستبد دیوانه و نوکر امپریالیسم برای آنها طریقت زندگی تعیین کند و اگر به خواست وی مبنی بر شرکت در حزب رستاخیز تن ندادند که آنها را از خانه و کاشانه خود بیرون کند. انقلاب مردم ایران به این بختک آریامهری پایان داد و برگور سلطنت و تمام اعوان و انصار خارجه نشین شادی کرد و پایکوبی نمود. مردم بهار آزادی را جشن گرفتند. اما شاهان جدید که بر تخت سلطنت محمدرضا شاه نشستند نیز برای نظر مردم ارزشی قایل نبودند، برای آنها سرنوشت مردم نزد خدا رقم زده میشد و این ماموران الهی در روی زمین باید دستورات خدا را که در کتاب آسمانی به عربی نوشته شده بود اجرا میکردند. روح الله به جای ظل الله نشست. در حکومت مکتبی نیز این مذهب بود که وسیله سلطه سیاسی ملاها قرار گرفته بود و به تدریج روشن شد که برای طبقه سرمایه داری تجاری که بر قدرت نشسته است اساس، همان حفظ قدرت به هر قیمتی است و مذهب فقط ابزاری در دست وی برای تداوم استبداد وی می باشد. جمهوریت با استبداد مذهبی از همان آغاز انقلاب در تناقض اساسی قرار داشت و اگر برملا نمیشد تضادهای طبقاتی در جامعه به رشد امروز خود نرسیده بود. جمهوریت دستاورد انقلاب مردم ایران بود و ولایت فقیه و حکومت مذهبی پیرایه ای بود که برتن آن کردند.

رژیم جمهوری اسلامی در این کلاف سردرگم گیر کرده است و اکنون ولایت مطلقه سیاه فقیه و به تبع آن حکومت شمشیر و خون مذهبی است که باید جای خود را به یک حکومت دموکراتیک و جمهوری مردمی بدهد. تاریخ ایران در این جهت پیش میرود. اکنون در شرایطی سالگرد انقلاب بهمن فرا میرسد که قریب به بیست ماه از جنبش دموکراتیک و ملیونی ۲۲ خرداد میگذرد و از سوئی توفان انقلاب خلقهای عرب در تونس و مصر و... وحشت در دل ارتجاع افکنده و ترس و سراسیمگی جلادان جمهوری اسلامی نیز در همه جا به چشم میخورد. شکاف درون حاکمیت اسلامی و تشدید تضادهای طبقاتی از یک سو و انفجار خشم خلقهای عرب علیه فقر و استبداد و شکنجه و زندان، مردم ایران را نیز در موضع تعرضی قرار داده و فریاد اعتراض و آزادیخواهی بلند کرده است. رژیم جمهوری اسلامی که خود را حامی مردم مصر و تونس می داند اما به شدت از مردم ایران می ترسد و در آستانه سالگرد انقلاب بهمن بگیر و ببندهای بی سابقه ای را آغاز کرده است. بر تعداد اعدامهای وحشیانه و قربانیان هر روز افزوده می گردد. تعداد بازداشت شدگان در بین دانشجویان و کارگران و دگر اندیشان در روز های اخیر افزایش یافته است. توده های مردم این درندگی ها را می بینند ولی علی رغم آن دچار ترس و واهمه نمی گردند

و افزایش درندگی های جمهوری اسلامی را با تشدید مبارزات خویش پاسخ می گویند. امروز در آستانه برگزاری سالگرد انقلاب ۲۲ بهمن، رژیم تبهکار احمدی نژاد - خامنه ای تمام تلاش خویش را به کار گرفته است و از همه وسائل ترور و خفقان سود می جوید تا دستش برای هر کار که می خواهد باز بماند و به جهانیان نیز نشان دهد رژیم اسلامی "بیدی نیست که از این بادهای بلرزد" و مانند رژیم تونس فرو بپاشد. لیکن مردم ایران مصمم است از هر فرصتی سود جویدوبه خیابانها بیاید، افسانه قدر قدرتی رژیم را درهم ریزد و حضورش را نه در حمایت از آدمخواران حاکم بلکه در نفی نظام مستبد جمهوری اسلامی و در همبستگی با خلقهای عرب و طرح مطالبات به حق و دموکراتیک خود نشان دهد. مردم نه ترسی از رژیم وحشی اسلامی داردونه دیگر لافزنی ها و دروغهای وی را باور میکند.

پیکار کارگران، دانشجویان، زنان و همه مردم ایران علیه ظلم و زور و فقر و نکبت و نابرابری های اجتماعی و اقتصادی که توسط رژیم جمهوری اسلامی آفریده شده در اشکال مختلف ادامه دارد و بسیار امید بخش است. باید امید داشت و کوشید که این مبارزات به مرحله نوینی، مرحله اعتصابات عمومی و سرانجام مقاومت قهرآمیز علیه ارتجاع داخلی بینجامد. باید علیه توهّمات سیاسی و منحرفان رفرمیست که به اصلاح رژیم و لایت فقیه چشم دوخته اند، مبارزه کرد و بر پاکیزگی جنبش دموکراتیک مردم و تفکیک ناپذیر بودن آن از پیکار ضد امپریالیستی و ضد استعماری و سرنگونی تمامیت نظام سرمایه داری و ضد بشری جمهوری اسلامی تأکید ورزید.

پیکار عادلانه مردم و در رأس آن طبقه کارگر ایران باید به مرحله نوینی، به مرحله رهبری واحد و فرماندهی سیاسی نظامی واحد و به رهبری حزب واحد طبقه کارگر بینجامد. باید علیه تفکر پوسیده خرده بورژوائی و آنارشیزستی که بر طبل سیاست غیر واحد و تصمیمات غیر واحد می کوبد ایستاد و به افشای بی امان این تر انحرافی که تاریخ بارها بی اساس بودن و باطل بودن آن را به اثبات رسانده است پرداخت و جنبش را از گزند دشمنان رنگارنگ انقلاب رهانید. تنها در این صورت است که می توان به پیروزی نهائی دست یافت و جامعه را از ظلمت رژیم سرمایه داری اسلامی، از بیکاری، فقر، گرانی، فساد و دزدی، ترور و شکنجه و قتل و جنایت و تمامی مظاهر نظام کهن رهانید.

زنده باد انقلاب شکوهمند بهمن ۵۷! مرگ برارتجاع، صهیونیسم و امپریالیسم و عمال ایرانی آن!

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی! زنده باد سوسیالیسم!

حزب کار ایران (توفان)

بهمن ۱۳۸۹

www.toufan.org